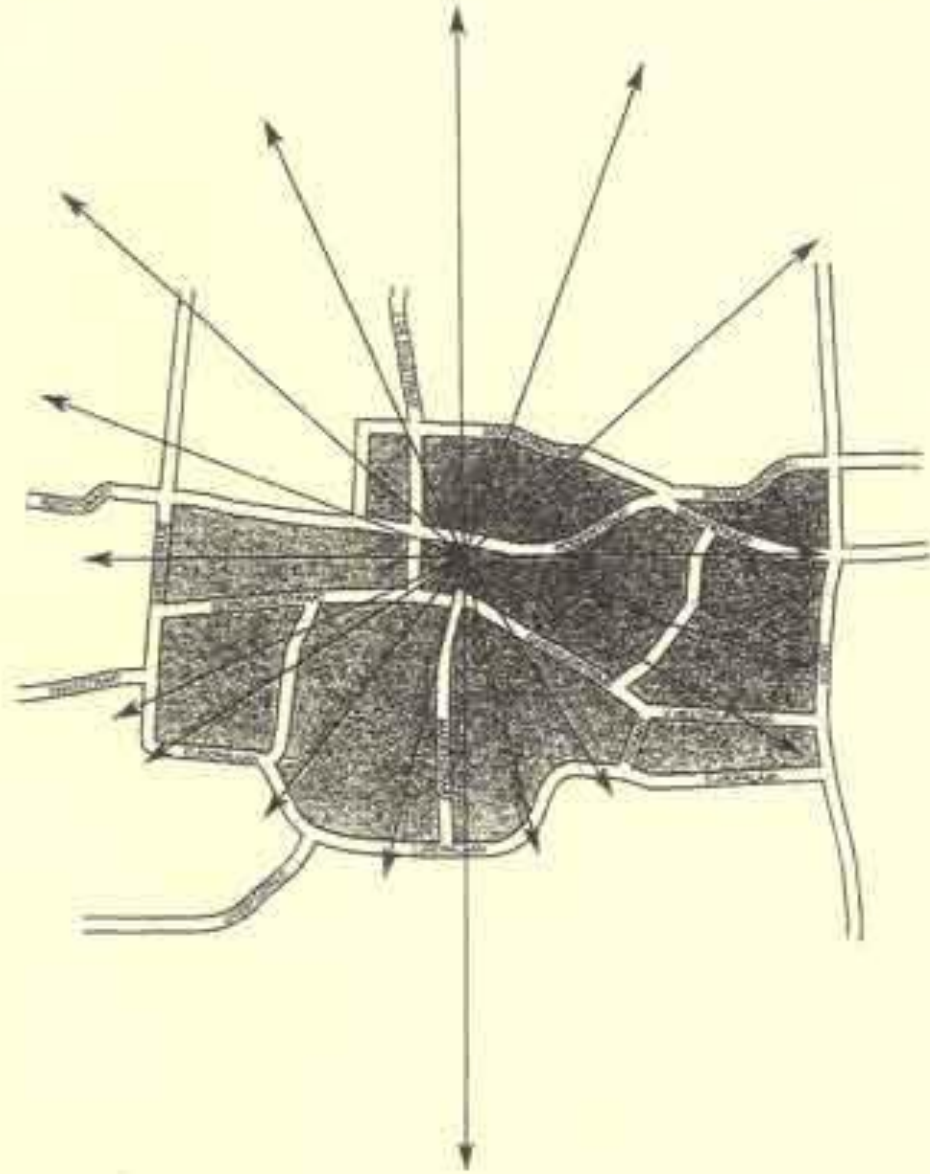

Alle kanten op

Parochie H. Willibrord

December 2015

Kerstfeest 2015

Consumptiefest of pad naar geluk?

Bij het schrijven van dit woordje voor het Kerstfeest denk ik allereerst aan de aanslagen in Parijs, die de wereld minder mooi hebben gekleurd. Al die onschuldige slachtoffers, hun nabestaanden. Terecht staan wij bij hen stil, bidden wij voor hen of steken wij een kaars op als wij aan de vrede van het Kerstfeest denken. Maar ook moeten wij aan al die grote en kleine mensen blijven denken, die stierven als gevolg van haat, terreur, ziekte, aardbevingen, ouderdom, ongelukken, verstoorde relaties, familieruzies, of eenvoudigweg omdat zij het leven in onze maatschappij niet meer aan konden. En zeker mogen wij ook niet de mannen, vrouwen en kinderen vergeten die als vluchteling door oorlogsgeweld of als economische vluchteling hun thuisland hebben moeten verlaten en hun heil in Europa komen zoeken, ook dicht bij ons.

Het Licht van Kerstmis wordt altijd weer opnieuw geweld aangedaan, maar die geboorte van Jezus Christus, Gods Zoon, wordt keer op keer, jaar in jaar uit gevierd als Blijde Boodschap, niet alleen als feest van samenkomst, gezelligheid en lekker eten. De Kerstbrunches en -diners lokken ons immers uit huis. De geboorte van dit Kerstkind is een grootse gelegenheid. Ieder kind is een geschenk van God met onmetelijke mogelijkheden en een eeuwige bestemming.

Het pad naar opgang, naar geluk. Ieder kind is bijzonder, maar dit Kind is uniek! Daarom lees je in de

Bijbel: "Want een Kind is ons geboren, een Zoon is ons gegeven, en de heerschappij rust op zijn schouders en men noemt hem Wonderbare Raadsman, Sterke God, Eeuwige Vader, Vredevorst. Groot zal Zijn heerschappij zijn en eindeloos de vrede op de troon van David en over zijn koninkrijk, doordat hij het sticht en grondvest met recht en gerechtigheid, van nu af aan tot in eeuwigheid. De ijver van de Heer van de hemelmachten zal dit doen" Dat zegt de profeet Jesaja (9:5, 6).

Beste mensen, die vreugde van Kerstmis gaat nooit voorbij, zij begint in die Kribbe waarin God zich klein heeft gemaakt. Ook als alles dreigt te vergaan, blijven Zijn woorden bestaan. Altijd opnieuw zullen ze voor nieuw leven en nieuwe menselijkheid zorgen en mensen zullen uitgaand van deze hoop en overtuiging zich blijven verzetten tegen het kwaad, in gebed, in een stille mars of gewoon door te doen wat naastenliefde van je vraagt. Jezus' woorden zijn de fundamentele hoop van ons bestaan voor iedere mens, het licht aan het einde van de duisternis die soms de onze is. Als alles vergaat, dan is Jezus, dan is God er nog altijd voor ons. Dat is de kern van de Boederschap van het Evangelie en van de geboorte van God in onze mooie, maar ook gebroken wereld.

Natuurlijk denk ik bij het schrijven van dit woordje ook aan het welzijn van onze parochie en de mensen die in onze parochie wonen. Ik kan niet iedereen persoonlijk bereiken, maar sluit wel iedereen in in mijn dagelijks gebed. Het parochiële leven gaat, in de drie jaren dat wij gefuseerd zijn, gewoon door. Er is gelukkig stabiliteit en velen zijn inmiddels gewend aan de liturgieroosters, die o.a. de vieringen in de 4 kerken in onze parochie H. Willibrord waarborgen. Binnen de parochie zit de kracht in het samenwerken en in de eigenheid van de lokale gemeenschappen rond de torens. Dat voelt veilig, maar toch hebben wij elkaar allemaal nodig. Zoals geloof in Jezus Christus grenzen overstijgt, zo mogen wij ook proberen (vroegere) grenzen in de parochie te overstijgen, juist omdat

de Kerstvreugde uitgaat naar iedere mens zonder onderscheid. De Evangelist Lucas zegt: “Zie ik verkondig jullie een vreugdevolle boodschap, vandaag is jullie een Redder geboren, de Verlosser van de wereld”. (Lc 2). Het Kerstfeest dat wij vieren wijst ons het pad naar geluk en vrede, het brengt immers mensen samen en beweegt mensenharten tot liefdevol handelen. Daarbij mag ons geloof in het Kerstkind, dat Zijn liefde vanuit de Kribbe de wereld instraalt, onze harten blijven raken. Dáár ligt de Bron van vrede en eenheid, kunnen wij ons niet het beste met Gods wijsheid voeden?

Mijn Kerstwens voor de wereld en voor onze parochie is dat wij nog meer mogen groeien in geloof, gebed en naastenliefde om daaraan veel vreugde en kracht te ontlenuen, de wereld menselijker te maken en de vitaliteit van onze parochie te waarborgen. Want, wat de een niet kan aanbieden, kan de andere misschien wel. Zo zullen de goede krachten gebundeld worden en kan ik mij als pastoor blijven toeleggen op een bezielende leiding van de parochie. Samen met het pastorale team en parochiebestuur blijven wij met elkaar enthousiaste gelovigen in deze tijd van onzekerheid en geloofstwijfel. Dat het Kerstfeest onze onderlinge verbondenheid mag sterken om op die manier hoopvol de toekomst tegemoet te gaan. Door ieders persoonlijke betrokkenheid, door ieders kerkbezoek willen we een vitale geloofsgemeenschap blijven. Jezus zelf nodigt ons als parochianen uit om buiten, maar ook in de kerk met elkaar het leven te vieren, in blijde en droevige omstandigheden. Kerstmis nodigt uit ons leven te blijven toevertrouwen aan de Heer die blijft inspireren. Hij is geestelijk voedsel en leidsman tegelijk, die richting geeft op ons pad naar geluk en jong en oud zijn zegen schenkt.

Namens het pastorale team een Zalig Kerstfeest en veel zegen in het komende jaar 2016.

Pastoor Peter Luijckx

Pastor Jan Groos

Diaken John Dommeck

Diaken Alexis Szejnoga

Pastoraal assistente Annie van Kuijk

Van Jahweh tot Jezus De namen van de Heer

Hoe vaak paus Benedictus in zijn ambtsperiode ook te klagen had, éénmaal toch uitdrukkelijk niet. Op de achterflap van een nieuwe Engelstalige bijbel (de zogenaamde. 'CTS Bible', 2012) staat uitdrukkelijk te lezen: *de naam Jahweh is in deze nieuwe uitgave vervangen door 'de Heer (the Lord) zoals gewenst door paus Benedictus voor alle nieuwe bijbelvertalingen.*

Opmerkelijk genoeg uitte de toenmalige paus deze wens in een geschrift dat hij uitdrukkelijk niet in de sfeer van het leergezag plaatste, namelijk in zijn trilogie over JEZUS van Nazareth. *Iedereen is vrij om mij tegen te spreken*, zegt hij in de inleiding.

Uitgangspunt van zijn bespreking van deze kwestie - uiteraard naar aanleiding van het onze Vader, *Uw Naam worde geheiligd* - is dat God als zijn Naam gaf aan Mozes: Jahweh (Ex. 3,14). Een naam in vier letters (JHWH), want klinkers schreef men nooit in het Hebreeuws.

Benedictus zegt dat die naam echter door Israël nooit werd uitgesproken. Dat lijkt voor het oude Israël wat onwaarschijnlijk en dat is ook de mening van veel bijbelgeleerden. Van vreemde goden

wordt inderdaad gezegd: *Hun naam komt niet over mijn lippen (psalm 16,4)*. In de toch zeer belangrijke tien geboden of woorden wordt gezegd: *Gij zult mijn Naam niet oneerbiedig gebruiken en niet: mijn Naam kome niet over uw lippen !*

Algemeen wordt gedacht dat pas in de latere fase van Israël men inderdaad er toe overging om zijn Naam niet meer uit te spreken en in plaats daarvan *Adonai* te zeggen. In de Griekse en Latijnse Bijbels ging men er toe over om *de Heer* te gebruiken (*Kurios* en *Dominus*). In ons Nieuwe Testament kan het opvallen dat Matteus spreekt over het koninkrijk der Hemelen in plaats van over het koninkrijk Gods. In sommige latere oudtestamentische boeken treffen we ook een kennelijke aarzeling aan om 'God' in de mond te nemen (*bv de hemel heeft besloten*). Komt men hiermee niet dicht in de sfeer van angstige magie rond de werking van een woord of een Naam? Is de majesteit van God niet voldoende veiliggesteld met de betekenis van Jahweh: *Ik ben die is*. Dat is een mooie en plechtige naam, waarmee tegelijk wordt aangeduid dat andere goden niet veel zaaks kunnen zijn, die *zijn niet*. We mogen toch aannemen dat het profetische gehalte van de Schrift tegelijk ook eerbied insluit daar waar men de naam Jahweh gebruikt (ruim 6000 x)

Dat de christenheid in de liturgie nooit die Naam heeft willen gebruiken dunkt mij logisch. Wij christenen leven in de tijd van de eerste vervulling, waarin Christus tegelijk Mensenzoon, Zoon van God en Heer is. Als we echter buiten de sfeer van de liturgie het Oude Testament lezen dan is het een andere kwestie. Dan komt het Hebreeuwse origineel beter door met 'Jahweh' dan met 'de Heer'. We tonen dan als het ware meer geduld om met het oude Israël mee op te trekken. In de 19de-eeuwse Leidse Vertaling koos men er voor het eerst voor om gewoon *Jahweh* te gebruiken en ook *Jahweh God*. (In het voorwoord van de nieuwe vertaling van de *Institutie* van Calvijn staat te lezen dat hij in oudtestamentische citaten Jahweh/Jehova gebruikt)Wij katholieken volgden dit gebruik in de Petrus Canisius vertaling van de dertiger jaren. Ook in de Willibrordvertaling van 1975 werd hiervoor gekozen, waarbij in de psalmvertaling van de dames Gerhard en Van der Zeyden de godsnaam Jahweh minder vaak voorkwam.

Toen de Katholieke Bijbelstichting zich aan het beraden was over een herziening van de vertaling, kwam er van Joods zijde een verzoek om niet langer de naam Jahweh te handhaven. Na enig nadenken heeft men daar toen gehoor aan willen geven, vandaar dat de uitgaven van 1995 de HEER heeft. In de Nieuwe Bijbelvertaling van 2004 werd zelfs een heel lijstje met alternatieve namen opgegeven (de Eeuwige, de Machtige etc., als het maar geen Jahweh is krijgt men als indruk).

Ik betreur het dat de paus in zijn Jezusboek geen enkele aandacht heeft voor de nadelen van een krampachtig vermijden van de oude Godsnaam. Zou het hebben van die Naam niet een soort daad van nederigheid kunnen zijn tussen de andere goden, zoals Jezus iets van zijn goddelijkheid heeft afgelegd bij zijn menswording? Of zoals later paus Johannes Paulus te midden van andere kerkelijke leiders optrad in Assisi in 1986, uiterlijk een van hen.

Het viel me op dat de priester/verteller in de gloednieuwe tiendelige serie Catholicism (vijf DVD's) verschillende keren de Naam Jahweh wel in de mond neemt. Heeft hij dezelfde kritiek als ik of heeft hij het Jezusboek van Benedictus misschien niet gelezen? Of allebei?!

Zalig Kerstfeest!
Past J.Groos

Katholieken, kom uit je schulp!

Van de week viel mijn oog op een tweetal berichten op internet: Burgemeesters in Frankrijk willen kerststallen in gemeentehuizen, zoals nu traditie is, verbieden (aldus het eerste bericht, 26 november). En in Engeland is een reclamefilmje waarin het Onze Vader wordt gebeden en dat in de week voor Kerstmis in de bioscopen vertoond zou worden, verboden (bericht van 23 november); het argument was dat het 'aanstootgevend' zou zijn voor bioscoopbezoekers.

Smoes

Dit zijn maar twee van de vele voorbeelden die laten zien hoe vijandig de sfeer in het westen wordt tegenover het christendom. Het is natuurlijk een smoes dat bidden aanstootgevend zou zijn. Als moslims willen bidden, dan vinden we dat we daar 'met respect' mee om moeten gaan. Bovendien kennen we in ons land godsdienstvrijheid. Als kunstenaars 'aanstootgevende kunst' maken, dan wordt dat verdedigd met het beroep op kunst of vrijheid van meningsuiting. Maar als christenen willen bidden of kerststallen willen neerzetten, dan telt geen godsdienstvrijheid, noch vrijheid van meningsuiting.

Ook in Nederland

En denk niet dat zoiets alleen in Frankrijk of Engeland speelt, ook in Nederland gebeurt hetzelfde. Zo verdwijnen per 1 januari a.s. de kleine levensbeschouwelijke zend-gemachtigden, zoals RKK en IKON, van de radio en de TV. De wekelijkse eucharistieviering op de TV, waar veel ouderen die aan huis gekluisterd zijn naar kijken, blijft voorlopig via de KRO nog gehandhaafd, maar de vraag kan gesteld worden: "Voor hoe lang?" Het bijzonder onderwijs komt steeds meer onder druk te staan. Als het aan de Tweede Kamer ligt, wordt de zondagswet afgeschaft. In het verleden was het mogelijk om op grond van je geweten vrijstelling van bepaalde verplichtingen te krijgen; zo was dienstweigeren mogelijk. Het fenomeen 'weigerambtenaar' is sinds het vorig jaar daarentegen afgeschaft. Kortom, ook in Nederland komt er steeds minder godsdienstvrijheid, steeds minder vrijheid om naar je godsdienst te leven. En ik heb de indruk dat men het daarbij vooral op christenen gemunt heeft.

Als bidden al aanstootgevend wordt genoemd, dan vraag ik mij af hoe lang onze kruisbeelden, Mariabeelden en veldkapelletjes nog langs de wegen en in het vrije veld kunnen staan. En wat te denken van de kruisbeelden op onze kerken? Op menige mijter van Sinterklaas is het kruisbeeld in ieder geval al afgeschaft of omgevormd.

Goddelijke kracht

Het is zoals de apostel Paulus al zei: "Het kruis, een gekruisigde Christus, is voor heidenen een dwaasheid" en hij voegde daar onmiddellijk aan toe: "Voor hen die geroepen zijn, is het een goddelijke kracht" (vgl. 1Kor. 1,18-24).

Was dat laatste maar waar! Met die 'geroepenen' bedoelt Paulus natuurlijk de christenen. Is het kruis voor ons, christenen, een kracht? Ik zie daar weinig van. Als het een kracht was, zouden we niet zo bang zijn om voor ons geloof uit te komen. We, zeker de katholieken in ons land, zijn een gemakkelijke prooi. We laten het maar gebeuren, we verzetten ons niet, we komen niet op voor ons geloof, we geloven het wel. Het is onze zwakte die anderen de kracht geeft om over ons heen te

walsen. Dat is wat ik in de joden in Nederland zo bewonder: Zo gauw er tekenen zijn van een anti-joodse stemming of van discriminatie, dan laten zij zich horen; ze komen in verzet, mobiliseren de media, geven interviews of schrijven stukken in de krant om duidelijk te maken dat er een grens wordt overschreden. Met hoe weinigen ze ook zijn; ze stralen kracht uit.

Kom uit je schulp!

Hoe anders is dat bij ons, katholieken! We geven ons te gemakkelijk gewonnen. Neem bijvoorbeeld de discussie over 'religie en geweld'. Wat horen we in de media en aan de borreltafel? "Religie is de oorzaak van alle geweld." En wat doen wij? We gaan dat nog denken ook! Terwijl het toch duidelijk is dat atheïstische systemen als communisme en nazisme veel gewelddadiger waren dan christenen ooit zijn geweest. We weten te weinig van ons geloof, we weten te weinig van onze geschiedenis en onze traditie om weerstand te kunnen bieden tegen alle aanslagen die op ons worden gepleegd. We kruipen in onze schulp, we zijn weer schuilkerk-gelovigen geworden.

Dat moet anders! We zijn ons te weinig bewust van het vele goede dat ons geloof te bieden heeft. Maar dan is het wel nodig dat je weet wat dat geloof inhoudt en dat je je daarop bezint. Lees erover, ga naar een alpha-cursus, naar een bezinningsavond of een geloofsweekend. Zelf vind ik het Katholiek Nieuwsblad een uitstekend middel: daar vind je informatie over ontwikkelingen in Kerk en samenleving, achtergrondartikelen en teksten ter bezinning. Het gaat erom dat we ons van lauwe en slappe gelovigen omvormen tot vurige en krachtige gelovigen.

Ik hoop dat wat er nog rest aan Adventstijd, dat we die tijd besteden om echt te werken aan ons geloof. Zodat we straks met Kerstmis niet alleen kunnen zeggen dat we goed gegeten hebben en mooie dagen hebben gehad, maar vooral dat we meer zijn gaan leven met en vanuit Christus. In die geest wens ik u allen voor straks een Zalig Kerstfeest.

Theo Schepens, voormalig pastoraal werker

FIETSTTOCHT KERKKOOR ST.JAN 9 JUNI 2015 "OVER PADEN VAN NU NAAR DE HISTORIE"

Om 09.45 uur staat voor de Theresiaschool (ons repetitie home) een vrouwtje met een boekje in de hand, het aantal leden van het koor dat aan de start verschijnt af te turven. Dat vrouwtje is Annie van Nistelrooij, ook lid van ons koor natuurlijk, die alles tot in de perfectie regelt en ook nog vele andere zaken. Dat mag wel eens vernoemd worden: Annie alvast bedankt hiervoor!

Ook zijn er ondertussen drie auto's gearriveerd met leden die moeite hebben met fietsen en die zodoende de gehele dag mee kunnen maken. Toch ook nog enige absenties door ziekte of anderszins.

De weersvoorspelling is nou niet wat we zouden willen: af en toe zon, bewolkt en vooral veel wind.

Om precies 10.00 uur klinkt het startsein en de karavaan zet zich in beweging. Twee fietsers met lichtgevende hesjes voor en twee met oranje hesjes achter voor ons aller veiligheid. Wij weten dat dit helpt. Via de Marktstraat rijden wij nu over prachtige fietspaden door Gods mooie natuur richting Loon op Zand. Door de nieuwe verkeerssituatie fietsen wij nu door de Bergstraat en laten de Hoge Steenweg ongemoeid. Wij vernemen ondertussen dat wij voor de koffie met appeltaart verwacht

worden bij café “De Gouden Laars“, hoek Kerkstraat- Kasteellaan. Onze pastoor Luijckx heeft toestemming gegeven om de auto’s en fietsen te parkeren voor zijn pastorie en omdat wij in de buurt blijven met activiteiten geeft dit ons een rustig en veilig gevoel. In het café staat de Kaatsheuvelse eigenaar met zijn personeel klaar om ons te verwennen met zoals genoemd koffie met gebak. Wij genieten zo van het lekker binnen zitten (want buiten is het echt fris) en er wordt lekker gekletst.

Museumbezoek komt nu in beeld. De gehele groep wordt in tweeën gesplitst om de rondgang in het museum soepel te kunnen laten verlopen. Groep twee wordt nu gestuurd naar het scouting gebouw “Klokhuis” waar ze met opdrachten worden beziggehouden, tot hun beurt voor het museum bezoek zich aandient.

Het oorlogsmuseum “1940 – 1945 “ in de dr. van Kesselstraat 47 is eigendom van de heer Frans Venrooij. Het is voor ons een echte ontdekking want, bijna niemand van ons wist van het bestaan af. Met recent nog de vieringen van 70 jaar bevrijding in ons achterhoofd, geeft dit voor ons een duik in de historie van deze onmenselijke tijd. Het museumgebouw is bijna niet te vinden, het staat tussen woningen in met een opvallende plaat op de muur met daarop de naam “De jaren 1940 – 1945.” Geen monumentaal gebouw van buiten dus, maar de entree is meteen groots. Heel talrijk aan foto’s, militaire pakken en een aparte kamer met verpleegsters met het rode kruiskapje op hun hoofd. De heer van Venrooij staat, met trots op zijn verzamelingen, te wachten en zal als gids vertellen en eventueel vragen beantwoorden. De meeste koorleden kunnen zich nog wel wat herinneren van de oorlog, maar waren zich als kind niet echt bewust van onze bezetting. Onze gids wijst op foto’s met gebeurtenissen in Loon op Zand – Kaatsheuvel en de Mast. Wij zien Jodensterren, die mensen moesten dragen; een geweldige vernedering. Hitler met zijn officieren en pakken met epauletten en grote petten waarmee je hun hoge rang zag. Onze gids vertelt over de pamfletten die door de vliegtuigen werden afgeworpen en bulletins die overal werden aangeplakt met strenge regels.

Geweren, dolken, vlaggen, wij worden hier er ons echt van bewust wat onze ouders hebben moeten doormaken. Af en toe werden er nog wel vragen gesteld maar, wat hier te zien is..... is zo overduidelijk dat men alleen maar kijkt en alles op zich laat inwerken. Ook is er nog aandacht besteed aan de gebeurtenissen in Nederlands Indië van 1945 tot en met 1949. Jongens die toen moesten dienen, waarvan de nutteloosheid ons allen bekend is. We zijn allen perplex van deze zo uitgebreide verzameling waaraan niets ontbreekt om er een goede indruk aan over te houden. Frans vertelt daarom ook hoe dingen bij hem worden afgegeven waardoor zijn verzameling nog steeds groeit. Met grote bewondering voor wat Frans en zijn zoon ons hebben laten zien, nemen wij afscheid. In ieder geval is de oorlog voor ons zo duidelijk in beeld geweest waardoor wij zeggen “Dit nooit meer”!

De lunch in het scoutinggebouw “Klokhuis” is gepland om plus minus 12.45 uur maar daarvoor is het nog iets te vroeg en vindingrijk als de organisatie is, krijgen wij een opdracht om de tijd te doden. De opdracht luidt: aan de hand van omschrijvingen op het A-viertje plaatsnamen daaruit te ontdekken. Best niet eenvoudig en omdat men gemakkelijk van anderen de oplossing probeert af te snoepen (wat niet is toegestaan) wordt hierop streng toegezien en als men toch de fout in gaat, wordt men gediskwalificeerd. De uitslag wordt later nog bekend gemaakt. Op precies de geplande tijd delen BAAM (Betsie-Ad-Annie en Mari) belegde broodjes en krentenbollen uit met koffie of thee. We smullen er allemaal lekker van en kletsen natuurlijk ook over van alles en nog wat. Een pluim voor deze leden die hiermee toch al een tijd tevoren bezig zijn geweest. Het gesprek gaat ondertussen ook over het witte kasteel, dat wij na deze lunch gaan bezoeken.

Het Witte Kasteel rondom in het water, is voor de meesten van ons een mysterieus gebouw gebleven, maar vandaag zullen wij dat gaan ontrafelen. Als wij door de beukenlaan reden, lag daar tussen de bomen verscholen het witte kasteel. Wij vroegen ons altijd af wie daar zou wonen. Zou het er spoken en zijn er kabouters in de buurt, die 's-nachts achter de bomen uit komen en dan pas tot leven komen? Zouden er soms ook ridders zoekende zijn naar een schone dame van adel? Zwemmen er vissen in het water en zou daarin soms een nimf leven?. Allemaal vragen die naar

boven komen en in de hoop hierop antwoord te krijgen, betreden wij om 14.10 uur het landgoed. Wij zien dat er flink gewerkt wordt aan de restauratie van bijgebouwen en ook het kasteel zelf. Twee heren wachten ons op en stellen zich voor en houden ons staande op de brug voor de trap, waarachter prachtige deuren uitnodigend staan te wachten. Het is werkelijk een plaatje als het koor voor dit monumentale gebouw poseert en er worden nogal wat kiekjes gemaakt. Maar wacht eens even..... onze dirigent Mari Kuijs krijgt een muzikale tinteling, hij zet het koor naar zijn goeddunken op de brug in de gebruikelijke formatie, pakt zijn stemvork en controleert de akoestiek. Als hij dan zelfverzekerd verzoekt ons het "Tji Bje Pa Jom "in te zetten, galmen onze stemmen door de bossen, prachtig!. Zelfs de bouwers en andere werkers staakten hun werk en na aandachtig geluisterd te hebben krijgen wij een geweldig applaus, ook van mevrouw Kuijs en die is natuurlijk kritisch.

Het aantal koorleden wordt in tweeën gesplitst om de rondgang in het kasteel mogelijk te maken met als gids de heer Gerard Barten. Wij gaan nu met hem het gebouw in, helemaal naar beneden en daar wijst hij ons op de fundering waarop het kasteel rust. Het zijn allemaal bogen die wel een meter dik zijn. Het gebouw staat op de monumentenlijst en daarom moet alles in zijn oorspronkelijke staat blijven.

Er is een vereniging gesticht van vrienden, waardoor het bestuur enkele tonnen geld heeft ontvangen aan subsidie en aan schenkingen. Het zijn nu allemaal vrijwilligers die onder leiding van vakmensen (ook vrijwilligers) het gehele gebouw in zijn oorspronkelijke staat terugbrengen. Onze gids Gerard Barten heeft de leiding over de schilders die met speciale, heel dure verf, het houtwerk schilderen in de juiste kleur. De bedoeling is dat medio augustus het hele plan is uitgevoerd. Dan zal het gebouw, zoals nu ook al, voor bruiloften en andere feestelijkheden worden verhuurd, waardoor het zich zelf bedruipt.

Ondertussen komen wij nu te weten dat het kasteel verschillende malen is gebouwd en weer verbouwd. Het is allemaal begonnen anno 1663, toen was het helemaal anders, daar zijn nog foto's van, maar de huidige bouw stamt uit 1777. De kapconstructie is nog wel uit 1663. Het is steeds van eigenaar gewisseld. De laatste eigenaar was de familie Verheijen sinds 1856, totdat Emilie Verheijen in 1984 overleed. Vermeldenswaard is ook nog dat het monumentale poortgebouw in 1777 werd gesloopt en

daarvan weten wij nog dat het een Latijns opschrift had, vertaald in het Nederlands luidt de spreuk: "Het is beter te sterven dan tegen goede deugden te handelen".

Verder leidt Gerard Barten ons door het hele gebouw. Het is trappen op trappen af met allerlei kamergroottes met hele mooie uitzichten door heel veel raampjes. Nu al in keurige staat en wij hebben een indruk gekregen wat het uiteindelijk wordt. Wij verlaten nu weer via de oprijlaan het kasteel richting Financiën.

Café “ De Financiën “ ook al oud, want het is voor ons allen een begrip. Hier aangekomen om 15.45 uur zetten wij ons neer op het terras achter een glazen wand, dat ons bescherming biedt tegen de harde wind met af en toe een beetje zonnewarmte. Er wordt weer lekker gekletst en gegrapt onder het genieten van een drankje en wij brengen zo de tijd door tot 17.00 uur, want dan gaan wij op de fiets weer naar café “De Gouden Laars “ waar het vanmorgen allemaal begon.

Het Diner is om 17.30 uur. Dat blijkt ook, want het personeel van “de Gouden Laars” staat klaar. Wij worden goed bediend en het eten, wat wij weken van tevoren al hadden gekozen, wordt keurig en smaakvol geserveerd; heel iets anders dan bij de Chinees. Al met al een goede afsluiting van onze fietsdag, compliment voor de organisatie!.

Tot slot.

Terwijl ik dit hele verhaal aan het schrijven ben denk ik plots aan de Apostel Paulus, die heel veel gereisd heeft naar voor de Heilige Schrift belangrijke plaatsen. Wij hebben ook gereisd, wisselwaar in het klein in onze gemeente, maar wij hebben wel Historie beleefd.

Zeer geachte lezer, het toeval wil dat wij met ons koor de Paulusmis van Gerard Scherff instuderen voor het Hoogfeest van Kerstmis. Wij hebben het volste vertrouwen dat het ons lukt de mis uit te voeren zoals is bedoeld. Dus kom naar de kerk op een dezer Kerstdagen dat geeft een extra dimensie.

En koorleden: kom op, geef je helemaal dan zal het ons best lukken! Niet alleen wij zelf maar ook onze organiste Maike Mennens en dirigent Mari Kuijs zullen er een tevreden Kerstgevoel aan over houden.

Dit stuk is geschreven door ons koorlid Leo van Dongen.

Wereld Jongerendagen

In de zomer van 2016 zullen in Krakau in Polen de Wereld Jongerendagen georganiseerd worden. De Wereld Jongerendagen geven katholieke jongeren de gelegenheid om elkaar te ontmoeten en om in gezelschap van Paus Franciscus samen het geloof te vieren en te verdiepen, en elkaar te inspireren en te bemoedigen. Tieners en jongeren vanaf zestien jaar worden van harte uitgenodigd om zich bij deze mooie ontmoeting aan te sluiten.

In het dekenaat Waalwijk-Heusden-Zaltbommel, waar de Parochie H. Willibrord toe behoort, zal een speciale informatiemiddag worden georganiseerd voor geïnteresseerde jongeren en hun ouders. Deze zal plaatsvinden op zondag 13 december, om 15:30 uur. De locatie is de Pastoor Vermeulenzaal te Drunen (Raadhuisplein 2, naast de kerk). De informatiemiddag wordt verzorgd door Jong Bisdom Den Bosch.

Van harte aanbevolen!

Gedoopt

Wij feliciteren de ouders met de doop van:

4 oktober: Jay en Rachael, zoon en dochter van Jason en Milou van Huijgevoort – Daams

11 oktober: Thijm, zoon van Guus van Baast en Lieke Crielaard

25 oktober: Jurre, zoon van Sander en Valérie van Son – Netten

25 oktober: Maximilian, zoon van Martijn Sulsters en Karolina Uroda

29 oktober: Quirijn, zoon van Edwin en Marlein Molenschot – Verbraak

Overledenen

Wij gedenken onze overledenen:

2 oktober: Antoon van Es 87 jaar

19 november : Piet Hendriks 91 jaar

In memoriam Piet Hendriks

Geboren 5 oktober 1928. Overleden 19 november 2015.

Op woensdag 25 november 2015 hebben wij in de HH. Martelarenkerk in den Berndijk, met een zeer mooie, warme viering afscheid genomen van Piet Hendriks. Piet heeft zich jarenlang ingezet voor de HH. Martelaren parochie. Vanaf het pastoraat van Pastoor Rietra tot en met Pastoor Groos, is Piet actief geweest in de parochie. Piet was van alle markten thuis: tuinieren, metselen, straatwerk etc., niets was teveel. Er werd nooit tevergeefs een beroep op hem gedaan. Treffend werd in de viering (die door al zijn “collega’s van de kerkhofploeg” werd bijgewoond) gezegd: Piet, de kleine man met de pet, waar je op kon bouwen! Piet is begraven op het kerkhof in den Berndijk naast zijn zoon Harold.

Wij denken met dankbare herinnering terug aan Piet Hendriks, en wensen zijn familie heel veel sterkte toe.

Beste mensen,

Bij deze wil ik de vrijwilligers heel hartelijk bedanken voor het werk, dat zij verrichten op het kerkhof, dat er zo mooi bij ligt.

Heel veel dank hiervoor. Een parochiaan, 87 jaar